

Vergaderjaar 2009–2010 A

**27 625**

**Waterbeleid**

**Nr. 154 Herdruk<sup>1</sup>**

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 15 december 2009.

De wens dat het in de maatregel geregelde onderwerp bij de wet wordt geregeld kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven tot, conform de door de minister aangegeven datum, 1 februari 2010.

## **BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 december 2009

Hierbij zend ik u overeenkomstig artikel 21.6, vijfde lid, eerste volzin, van de Wet milieubeheer het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 (Bkmw).<sup>2</sup>

Te uwer informatie vermeld ik het volgende:

- Het besluit treedt ingevolge artikel 21.6, vijfde lid, derde en vierde volzin, van de Wet milieubeheer, in werking op een tijdstip dat, nadat vier weken na de toezending ervan aan de beide kamers der Staten-Generaal zijn verstreken, bij koninklijk besluit wordt vastgesteld, tenzij binnen die termijn door of namens een der kamers der Staten-Generaal of door ten minste een vijfde van het grondwettelijk aantal leden van een der kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het in het besluit geregelde onderwerp bij wet wordt geregeld. In dat geval wordt een daartoe strekkend voorstel van wet zo spoedig mogelijk ingediend en wordt het besluit onverwijld ingetrokken. Aangezien genoemde termijn van vier weken gedeeltelijk binnen een reces valt, is die termijn verlengd tot 1 februari 2010.
- Het besluit hangt niet samen met nog bij een der kamers aanhangige wetgeving.

In het kader van het Bkmw wil ik hier verder nog ingaan op welke wijze in het Bkmw uitvoering is gegeven aan de op 11 november jl. door uw Kamer aangenomen motie Neppérus/van der Staaij (Kamerstukken II 2009/10, 27 625, nr. 148). In deze motie wordt de regering verzocht om het definitieve Bkmw zo op te stellen dat Nederland niet uit de pas loopt ten opzichte van andere Europese landen. Het Bkmw is op enkele punten gewijzigd ten opzichte van de versie die ik u in november 2008 toezond in het kader van de voorhangprocedure. Dit betreft met name de regeling voor geen achteruitgang (artikel 16 Bkmw) en de wijze waarop de ecologische normen zijn vastgelegd.

<sup>1</sup> I.v.m. een correctie in de margetekst.

<sup>2</sup> Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

#### *geen achteruitgang en ecologische parameters*

De regeling voor geen achteruitgang is minder gedetailleerd uitgewerkt. De normen voor de ecologische parameters zijn één op één overgenomen uit de betreffende bijlage van de Kaderrichtlijn water (KRW).

Voor de ecologische parameters zijn nu geen normerende getallen meer opgenomen in het Bkwm. In de ministeriële regeling die op grond van het Bkwm zal worden opgesteld worden indicerende getallen opgenomen die in het kader van de monitoring zullen worden gebruikt om een oordeel te kunnen vormen of een waterlichaam zich in de goede toestand bevindt.

#### *vergelijking met andere lidstaten*

Als gevolg van deze wijzigingen is het Bkwm minder gedetailleerd geworden en komt het in grotere mate dan voorheen overeen met enkele andere lidstaten.

De vraag doet zich dan voor of Nederland met het Bkwm uit de pas loopt met andere lidstaten. In dat kader is in 2008 door enkele universiteiten een studie uitgevoerd naar de uitvoering van de KRW door een aantal Europese lidstaten<sup>1</sup>. Uit deze studie blijkt dat Nederland zeker niet voorop loopt en de KRW pragmatisch, haalbaar en betaalbaar implementeert.

Vanwege de grote diversiteit tussen de Europese lidstaten ligt het voor de hand de vergelijking te maken met de lidstaten die zich binnen dezelfde stroomgebieden bevinden als Nederland, met name Duitsland, België en Frankrijk. De realiteit gebiedt te zeggen dat een vergelijking verre van eenvoudig is. Dit komt vooral door de verschillende bestuurlijke en juridische systemen van die landen. Bovendien bestaan er binnen die landen ook nog grote verschillen tussen regionale overheden. Zo is Vlaanderen veel verder in de implementatie van de KRW dan Wallonië.

Met inachtneming van deze nuancering kan worden gesteld dat Nederland een systeem kent dat vrijwel identiek is aan dat van Vlaanderen, zowel qua aard, hoogte als verbindendheid van de normen.

#### *Duitsland*

Ten opzichte van Duitsland bestaat een genuanceerd beeld. De Duitse deelstaten hebben geen getallen afgeleid voor de biologische parameters «vissen» en «waterplanten». Duitsland heeft de zogenaamde ondersteunende parameters, onder andere nutriënten en temperatuur als indicator vastgelegd. Nederland doet dit ook. De getallen die Duitsland voor de nutriënten hanteert zijn echter regelmatig lager (strenger) dan de Nederlandse.

Voor de temperatuur hanteert Nederland weer een lager getal als indicatieve waarde. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat Duitsland een oude norm uit de Viswaterrichtlijn gebruikt, terwijl Nederland conform de KRW een nieuwe indicatieve waarde heeft afgeleid. Duitsland heeft hier nog niet voor gekozen. Indien Nederland zich ook zo zou opstellen handelt Nederland naar mijn mening niet in overeenstemming met de KRW. Dit zou in Nederland onnodig juridische risico's opleveren, die kunnen resulteren in de vernietiging door de rechter van vergunningen voor de lozing van koelwater. Ik verwijs hiervoor naar mijn brief van 24 maart 2009 (Kamerstukken II 2008/09, 31 752, nr. 6).

Bij de beoordeling van nieuwe vergunningen van koelwaterlozingen hanteren Nederland en Duitsland ondanks voornoemde verschillen ongeveer hetzelfde systeem en dezelfde getalswaarden om aan te toetsen. De facto is er daarom voor het verlenen van vergunningen voor koelwaterlozingen wel sprake van een level playing field. Bovendien bepaalt het Bkwm dat de waterbeheerder bij het vaststellen van zijn doelen voor de waterkwaliteit rekening kan houden met de voorbelasting die door de

---

<sup>1</sup> Universiteiten van Utrecht, Maastricht, Nijmegen; Dealing with complexity and policy discretion; Cross country comparison of the implementation process of the EU-Water Framework Directive in five river basins.

lidstaten stroomopwaarts is veroorzaakt. Met andere woorden, wanneer de temperatuur van de Rijn bij Lobith al hoger is dan de getalswaarde die Nederland hanteert, dan hoeft de waterbeheerder niet koste wat het kost die temperatuur op de Nederlandse getalswaarde te brengen. De waterbeheerder kan dan een minder ambitieuze doelstelling in zijn waterplan opnemen. Het is die doelstelling waaraan uiteindelijk bij de vergunningverlening wordt getoetst.

Overigens zij opgemerkt dat Nederland weinig problemen heeft om de juiste temperatuur van het oppervlaktewater te realiseren. In uitzonderlijke zomers wordt het water wel eens warmer dan 25 °C. De wijze waarop het Rijk hier mee om zal gaan is niet anders dan de huidige praktijk. Dit is verwoord in het Nationaal waterplan. Over deze systematiek bestaat overeenstemming met het betrokken bedrijfsleven.

Over de getalswaarden voor overige verontreinigende stoffen bestaat in internationaal verband (via overleg in de Rijncommissie) internationaal overeenstemming. De getalswaarden worden in Nederland als indicatorwaarden in de ministeriële regeling onder het Bkmw opgenomen.

*tot slot*

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat de implementatietabel die als bijlage is opgenomen bij de nota van toelichting niet de juiste is. Ook het Staatsblad zal deze bijlage bevatten. Via de zogenoemde verbeterprocedure wordt ervoor zorggedragen dat in het Staatsblad uiteindelijk de juiste versie wordt gepubliceerd. Deze versie treft u als bijlage aan.

Samenvattend ben ik van mening dat Nederland niet uit de pas loopt met de voor ons relevante lidstaten. Nederland implementeert de KRW degelijk, maar zonder hier een nationale kop aan toe te voegen.

Een eensluidende brief heb ik gezonden aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,  
J. M. Cramer